

II Księga Królewska

Rozdział 8

Elizeusz dopomaga Szunamitce w odzyskaniu mienia

1. Pewnego razu Elizeusz powiedział do kobiety, której synowi przywrócił życie, tak: Wstań i odejść wraz ze swoją rodziną, i zamieszkaj w jakimkolwiek obcym kraju, gdyż Pan postanowił nawiedzić ten kraj głodem przez siedem lat. 2. Wstała więc ta kobieta i postąpiła zgodnie ze słowem męża Bożego, i wyruszyła wraz ze swoją rodziną, i przebywała przez siedem lat w kraju Filistyńczyków. 3. Po upływie siedmiu lat powróciła ta kobieta z kraju Filistyńczyków i poszła do króla, aby upomnieć się o swój dom i swoje pole. 4. A król rozmawiał wtedy z Gehazim, sługą męża Bożego, i rzekł do niego: Opowiedzże mi o wszystkich tych wielkich sprawach, jakich dokonał Elizeusz. 5. A gdy właśnie opowiadał królowi, jak przywrócił życie zmarłemu, oto nadeszła ta kobieta, której synowi przywrócił życie, i wniosła przed króla sprawę swojego domu i swojego pola. Gehazi więc rzekł: Panie mój, królu! To jest ta kobieta i to jej syn, któremu Elizeusz przywrócił życie. 6. Wtedy król zapytał tę kobietę, a ona przedstawiła mu sprawę. Król przydzielił jej więc jednego urzędnika dworskiego z takim rozkazem: Spraw, aby jej zwrócono wszystko, co do niej należy wraz ze wszystkimi plonami pola od dnia, kiedy opuściła kraj, aż do chwili obecnej.

Elizeusz inspiratorem zmiany władzy w Damaszku

7. Elizeusz zaś przybył do Damaszku właśnie wtedy, gdy Ben-Hadad, król Aramu, chorował. Toteż gdy mu doniesiono: Przybył tutaj mąż Boży, 8. Król rzekł do Chazaela: Weź z sobą dar i wyjdź na spotkanie męża Bożego, i przez niego poproś Pana o wyrocznię: Czy wyzdrowieję z tej choroby? 9. Chazael wyszedł więc na jego spotkanie, zabrawszy z sobą jako dar wszelkiego rodzaju cenne towary damasceńskie, załadowane na czterdziestu wielbłądach. A gdy przyszedł do niego i stanął przed nim, rzekł: Twój syn Ben-Hadad, król Aramu, wysłał mnie do ciebie z zapytaniem: Czy wyzdrowieję z tej choroby? 10. Elizeusz rzekł do niego: Idź i powiedz mu: Na pewno wyzdrowiejesz, chociaż Pan mi objawił, że na pewno umrze. 11. I mąż Boży zatrzymał na nim swoje spojrzenie, i patrzył na niego długo aż do uprzykrzenia, a potem wybuchnął płaczem. 12. A Chazael zapytał: Dlaczego mój pan wybuchnął płaczem? A on odpowiedział: Dlatego, bo wiem, jakie zło wyrządzisz synom izraelskim. Grody ich puścisz z dymem, młodzież ich pobijesz mieczem, niemowlętom ich roztrzaskasz głowy, a brzemiennym porozcinasz brzuchy. 13. Chazael odpowiedział: Czymże jest twój sługa, który wszak jest tylko psem, że miałby dokonać tej okropnej rzeczy? Elizeusz zaś na to: Pan ukazał mi ciebie jako króla nad Aramem. 14. A gdy odszedł od Elizeusza i przybył do swojego pana, ten zapytał go: Co ci powiedział Elizeusz? A on rzekł: Powiedział mi, że na pewno wyzdrowiejesz.

Ben-Hadad uśmiercony przez uzurpatora Chazaela

15. Lecz następnego dnia wziął Chazael derkę, zamoczył ją w wodzie i narzucił ją na jego twarz tak, że umarł. Potem Chazael objął po nim władzę królewską.

Jehoram królem judzkim

16. W piątym roku Jorama, syna Achaba, króla izraelskiego, władzę królewską nad Judą objął - choć królem Judy był jeszcze Jehoszafat - Jehoram, syn Jehoszafata. **17.** Miał trzydzieści dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował w Jeruzalemie osiem lat. **18.** Lecz kroczył drogą królów Izraelskich, tak jak postępował ród Achaba, gdyż córka Achaba była jego żoną; toteż czynił to, co złe w oczach Pana. **19.** Lecz Pan nie chciał zniszczyć Judy przez wzgląd na Dawida, swojego sługę, zgodnie z tym, co mu obiecał, że da pochodnię jemu i jego synom po wszystkie czasy. **20.** Za jego czasów Edomici wyzwolili się spod zwierzchnictwa Judy i ustanowili sobie własnego króla. **21.** Wtedy Joram wyruszył ze wszystkimi swoimi wozami wojennymi do Sair. Zdarzyło się wtedy, że zerwał się w nocy i przebił się przez Edomitów, którzy otoczyli jego i dowódców wozów wojennych, a wojownicy uciekli do swoich domów. **22.** W ten sposób Edomici wyzwolili się spod zwierzchnictwa Judy aż do dnia dzisiejszego. Również Libna odpadła w tym samym czasie. **23.** Pozostałe zaś sprawy Jehorama i wszystko, czego dokonał, jest zapisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich. **24.** I spoczął Jehoram ze swoimi ojcami, i został pochowany obok swoich ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął jego syn, Achazjasz.

Achazjasz królem judzkim

25. W dwunastym roku Jorama, syna Achaba, króla izraelskiego, objął władzę królewską Achazjasz, syn Jehorama, króla judzkiego. **26.** Achazjasz miał dwadzieścia dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował jeden rok w Jeruzalemie; matka jego zaś nazywała się Atalia, a była córką Omriego, króla izraelskiego. **27.** Lecz kroczył on drogą rodu Achaba i czynił to, co złe w oczach Pana, jak ród Achaba, ponieważ był zięciem rodu Achaba. **28.** Wyruszył on z Joramem, synem Achaba, na wojnę z Chazaelem, królem Aramu, pod Ramot Gileadzkie, lecz Aramejczycy zranili Jorama. **29.** Wobec tego król Joram wycofał się, aby się leczyć w Jezreel z ran, jakie mu zadali Aramejczycy pod Ramą, gdy walczył z Chazaelem, królem Aramu, Achazjasz zaś, syn Jehorama, król judzki przybył, aby odwiedzić Jorama, syna Achaba w Jezreel, ponieważ był chory.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01